

RÁKÓCZI FERENC BUZGÓ ÉNEKE

1. Ó, fölséges Isten, ki lakozol mennyben,
Fényes mennyországban, mint királyi székben,
Úgy ülsz és parancsolsz földön és az égen,
Senki teclütted nem bújhat rejtekben.
2. Mostan beszédemet nyújtom tihozzátok,
Azkik magyaroknak mondjátok magatok:
Éktelen szítkotok, kérlek, elhagyjátok,
Hogy Isten irgalma terjedjen reátok.
3. Vajki sok ideje, hogy Isten ostorát
Szenveditek méltán, az ő nagy csapását,
Kérlek, engeszteljük az Isten haragját,
Hogy mircánk ontsa az ő bőv áldását.
4. Magyar nemzet, kérlek, tekénts meg magadat,
Vitéz módra termett nagy híres voltodat,
Mert mind eltapodták minden hatalmadat,
És mind elterdelték szép friss ágaidat. (. . .)
14. Végezd el, ó, Uram, akaratod bennem,
Fényes angyalodat bocsássad elűttem,
Szüzanyád pediglen légyen énmellettem,
Szép sugár hajával lepessze nemzetem.

15. Kardom fölkötöttem, Uram, szent nevedben,
Népemet vezetem szép rendelt seregben,
Indulásom vagyon te dicsőségben,
Segélj, Jézus, segélj szép Szűzzel, mentemben.
16. Ó, te angyaloknak ragyogó csillaga,
Édes Jézusomnak szerelmetes anyja,
Édes nemzetemnek ki vagy patrónája,
Hívlak segítségül népem oltalmára!
17. Fogadásod szerint magyar népet ne hadd,
Minden ellenségtől, kérlek, hogy oltalmazd.
Ó, édes Szűzanyám, ellenségem rontsad,
Népem színe előtt futamását adjad.
18. Özvegyek-, árváknak halld meg kiáltását,
Véneknek s ifjaknak sűrő könnyhullását,
Sok egyházi rendek szép búcsújárását,
Atyáknak, anyáknak szívek fakadását.
19. Véget vetek immár ez kis énekemnek,
Mert sűrő könyvei folynak szemeimnek,
Mert nagy veszedelmit szánom nemzetemnek,
Add végit, jó Isten, nyomorgatásinak.
20. Bizonytal hát én is véremnek hullását,
Nem szánom fejemet s életem fogyását,
Talán az nagy Isten tekénti szolgáját,
És nem erüsit ellenségim karját.
21. Magyar nemzet, kérlek téged az Istenért,
Hogy magyar magyarnak ne szomjúzza vérét,
És senki ellenem ne fogja fegyverét,
Mert én nem kívánom magyar veszedelmét.
22. Gondolám verseim szép Lengyelországban,
Azután leírák, jutván az határban,
Szép hazámban levő vég Kálló várában,
Ezerhétszáz után jutván harmadikban. (. . .)